

Biskop, menighetsråd, ansatte og frivillige i Askim kirke, kjære alle sammen,

Kjære Kari. Takk for et grundig, varmt og engasjerende visitasforedrag.

Jeg tror ikke jeg er alene om å sitte igjen med en enda sterkere følelse av hvor viktig Askim kirke er i lokalsamfunnet vårt – og hvor mye den faktisk gjør, og ikke minst betyr, for mange av oss.

Det er lett å tenke på kirken som en søndagsarena, denne bygningen med spir som vi går inn i på høytidsdager, dåp, konfirmasjon og begravelser.

Men gjennom foredraget ditt Kari, har vi fått se hvordan kirken er en aktiv og nærværende kraft i hverdagen - der livet leves.

Askim vokser. Vi blir flere, vi blir mer mangfoldig, og vi møter nye utfordringer.

Forandring kan være krevende, men den blir lettere når vi står sammen - og kirken og kommunen har på hver sin måte et felles ansvar for å bygge et godt lokalsamfunn der folk kan leve gode liv.

Det er ikke alltid vi gjør det på samme måte, men vi har samme mål: at Askim skal være et godt sted å bo – for alle.

I sitt visitasforedrag så peker biskopen på at tro og livssyn ikke kan forvises til lukkede rom. Det er jeg enig i. Sunn religiøsitet er en ressurs, og særlig når vi vet at det også finnes destruktive krefter som kan misbruke religion for egne formål og vinninger. Derfor er Kari og jeg helt på linje. Vi trenger åpenhet, kunnskap og dialog for å skille mellom religion og kultur, mellom det som bygger fellesskap, og det som splitter.

Jeg setter også pris på at du, Kari, har et sunt og bevisst forhold til bredden av tros- og livssynssamfunn i kommunen vår. Når kirken aktivt inviterer inn til samarbeid, slik den har gjort under visitasen, så tenker jeg det viser at vi har ei folkekirke i ordets beste forstand.

Da du og jeg møttes tidligere denne uka, Kari så var vi innom ordet FRIVILLIG. Jeg liker godt hvordan det er satt sammen av ordene «fri» og «villig» – for det er akkurat det som kjennetegner den frivillige innsatsen: Den er fri, og den er villig.

Frivillighetens kraft er en av våre viktigste ressurser. Og jeg er stolt av alle de som gir av seg selv for andre, enten det er gjennom Gode Naboer, Kirkekroa eller andre initiativ.

Og derfor er det ekstra hyggelig at også du ser dem, og tar deg tid til dem. Det skorter ikke på visdomsord som illustrerer hvor viktig det er nettopp å bli sett. Blant annet i bibelen.

-Men i denne forsamlingen så skal ikke jeg begi meg ut på noen bibelsitater, så jeg nøyer meg med Per Fugelli som skal ha sagt at "Å bli sett, er å bli bekreftet i sin eksistens".

Det koster så lite, og det betyr så mye.

Men frivilligheten, akkurat som kommunen, står i utfordringer. Mange organisasjoner opplever at det er vanskelig å få folk til å stille opp, spesielt etter pandemien.

Kanskje handler det om at vi må tenke nytt om hvordan vi inviterer folk inn? Som du sier, handler det ikke bare om å be folk fylle oppgaver, men å skape fellesskap der de kan bidra med sine ressurser, finne mestring og mening. Finne et sted å høre til. Hvor man kan kjenne seg nyttig og virksom.

I Indre Østfold kommune har vi nylig vedtatt et nytt budsjett. Det er ingen enkel øvelse. Vi er på ingen måte aleine om å ha strammere økonomiske rammer for tiden - snarere tvert imot finnes det nok av eksempler på kommuner som er verre stilt enn oss. Men felles for oss alle er at når rammene blir strammere så blir prioriteringene tøffere, og det som naturligvis må prioriteres først er de lovpålagte tjenestene - og da blir det mindre igjen til alt annet som det hadde vært fint å gjøre, men som vi ikke MÅ gjøre.

-Og da blir det lett å peke på samarbeidspartnere, andre som kan gjøre ting sammen med oss eller istedenfor oss. Og en samarbeidspartner som det er naturlig å peke på er selvfølgelig frivilligheten, men også andre samfunnsaktører som kirken. Jeg tror at vi kommer ikke unna at et tettere samarbeid mellom kommunal og frivillig sektor, med flere, det er framtida.

Men hvordan ser den framtida ut? Hvordan ser det grenseområdet ut der kommune, frivillighet og kanskje kirke møtes? Det er det ingen som veit. Men alle trenger å vite det.

Og derfor gjorde vi nå i budsjettvedtaket et helt nytt, og veldig spennende grep: Vi øremerka 5 millioner kroner for å utforske og stimulere initiativ som ligger i grenseområdet mellom kommune og frivilligheten. Dette er nybrottsarbeid, og det plasserer Indre Østfold i førerretet for en ny måte å tenke på. -Og jeg tenker at en god og konstruktiv dialog med kirken her kanskje også vil kunne hjelpe dere i prosessen med å finne deres plass og vei som folkekirke, så vel som at vi finner hvordan framtidens tjenester skal se ut.

Jeg tror det er mange områder vi i fellesskap kan utforske her. Men om jeg skal trekke fram ett som står særlig klart for meg så må det være ensomhet. Når stadig flere skal bo hjemme lenger så betyr det at stadig flere risikerer å falle utenfor et fellesskap. Og her, kjære venner. Her tror jeg det finnes et helt nytt rom- et mulighetsrom - for samarbeid mellom kommune og kirke som ingen har åpna døra til enda.

Samarbeid er også viktig i helse- og omsorgstjenester.

Jeg setter stor pris på at du, biskop, løfter frem hvordan tro og livssyn er en ressurs for mange, også i møte med helse- og omsorgstjenestene. Kommunen har et ansvar for å legge til rette for dette, og vi tar med oss innspillet om å formalisere samarbeidet mellom helsevesenet og kirken. Spesielt viktig synes jeg det er at ansatte i hjemmetjenesten erkelt kan formidle informasjon om tros- og livssynstilbud til de som ønsker det.

Når du trekker frem palliasjon, altså omsorg for døende, går tankene mine til de samtalene jeg har hatt med folk i lokalsamfunnet som har opplevd nettopp dette. Det betyr enormt mye å få en verdig avslutning på livet, og det betyr like mye for de pårørende som blir igjen. Jeg vet, av førstehåndserfaring faktisk, hva det betyr å ha kirken i Indre Østfold å lene seg på, og snakke med, når livet byr opp til en av sine tyngste danser: nemlig sorgen. -Deres sorgarbeid er jeg personlig takknemlig for, og derfor vil jeg benytte denne anledningen til å formidle det til biskopen: Det er for oss en helt ny, litt trist, men også ganske fin måte å få kirken som en del av hverdagen på.

Barn og unge er fremtiden, og derfor er samarbeidet med barnehager og skoler så viktig.

Jeg vil berømme deg, biskop, for å ha tatt initiativ til å inkludere barnehagene i denne visitasen. «Oppveksten er den viktigste veksten» som vi sier her i Indre Østfold, og barnehagen er en avgjørende arena for inkludering og livsmestring.

I Indre Østfold kommune har vi et prosjekt som heter «De 1000 første dagene», som handler om å følge opp barn fra de ligger i mors liv og gjennom de to første leveårene. Det er fordi vi vet at grunnsteinene i livet legges tidlig. Og jeg håper at initiativet med å trekke barnehagene tettere inn i visitasen blir en tradisjon fremover.

Når det gjelder samarbeidet med skolene, er jeg glad for at det er enighet om å lage en avtale mellom kommune og kirke. Jeg har opplevelsen av at biskopen har hatt gode og ærlige samtaler med våre ansatte, blant annet på skole. Der la dem "fisken på disken" som du uttrykte det da vi møttes litt etterpå. For det er delte meninger, og enkelte utfordringer, knyttet til dette med skolegudstjenester. Her deler jeg for øvrig oppfatning med stortingspresident Masud Gharakani om at skolegudstjenester også kan være en arena for fellesskap. Det handler om å bygge opp kunnskap, og å bygge ned fordommer. Og vi kan heller ikke bli så redde for utenforskapet at vi reduserer fellesskapet.

Derfor er jeg glad for at det nå jobbes med å formalisere vårt samarbeid på skole. Og ikke minst avtale om samarbeid når kriser rammer. Dessverre har vi fått kjenne litt for ofte på det i Indre Østfold de senere årene - men derfor kan jeg også slå fast at her er kirken en viktig medspiller.

Jeg vet at det arbeides godt med å videreutvikle samarbeidet mellom kirken og kommunens kriseteam, og jeg er trygg på at dette er i de beste hender.

Til slutt vil jeg igjen takke deg, biskop, for visitasen og for engasjementet du har vist for kirken i Askim – og for hele lokalsamfunnet vårt. Det har vært en viktig og givende uke for mange, og jeg tror vi alle sitter igjen med verdifulle perspektiver og inspirasjon til videre samarbeid.

Da vi møttes så gav du meg et oliventre-hjerte med ordene «Mer himmel på jord». Og jeg tenker at det er nettopp det vi alle forsøker å skape – på hver vår måte. Enten vi jobber i kommunen, i kirken eller i frivilligheten, så handler det om å gjøre Askim til et godt sted å leve.

Så la oss ta det med oss videre. La oss bygge fellesskap, la oss styrke samarbeidet – og la oss fortsette med å skape mer himmel på jord.

Takk for besøket. Og takk for oppdraget dere i kirken utfører – hver dag, året rundt.